Tiistai 8. maaliskuuta 2011

Naisten köyhyys

P7_TA(2011)0086

Euroopan parlamentin päätöslauselma 8. maaliskuuta 2011 naisten köyhyydestä Euroopan unionissa (2010/2162(INI))

(2012/C 199 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8, 151, 153 ja 157 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen sosiaalisia oikeuksia ja naisten ja miesten tasa-arvoa koskevat määräykset,

— ottaa huomioon vuoden 1948 ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,

— ottaa huomioon vuonna 1979 hyväksytyn kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan YK:n yleissopimuksen,

— ottaa huomioon Pekingissä 15. syyskuuta 1995 järjestetyn neljännen naisten maailmankonferenssin julistuksen ja toimintaohjelman,

— ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien vuonna 2000 määrittelemät vuosituhannen kehitystavoitteet ja niistä erityisesti ensimmäisen tavoitteen (äärimmäisen köyhyyden ja nälän poistaminen) ja kolmannen tavoitteen (sukupuolten tasa-arvon edistäminen),

— ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 1558 (2007) köyhyyden naisistumisesta,

— ottaa huomioon miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5. heinäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (uudelleenlaadittu toisinto) ([1]),

— ottaa huomioon 22. lokakuuta 2008 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1098/2008/EY köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuodesta (2010) ([2]),

— ottaa huomioon eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta 25. maaliskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 283/2010/EU ([3]),

— ottaa huomioon 30. lokakuuta 2007 annetun ehdotuksen neuvoston päätelmiksi aiheesta ”Jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten suorittaman Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon tarkastelu – Naisten ja köyhyyden indikaattorit” (13947/07),

([1]) EUVL L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) EUVL L 298, 7.11.2008, s. 20.
([3]) EUVL L 87, 7.4.2010, s. 1.

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

— ottaa huomioon 3. lokakuuta 2008 annetun komission kertomuksen esikouluikäisten lasten hoitojärjestelyjä koskevien Barcelonan tavoitteiden täytäntöönpanosta (KOM(2008)0638),

— ottaa huomioon komission kertomuksen ”Naisten ja miesten tasa-arvo – 2010” (KOM(2009)0694),

— ottaa huomioon komission kertomukseen ”Naisten ja miesten tasa-arvo – 2010” liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2009)1706),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” (KOM(2010)0491),

— ottaa huomioon komission tiedonantoon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015” liittyvät komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SEC(2010)1079) ja (SEC(2010)1080),

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),

— ottaa huomioon Eurofoundin 24. maaliskuuta 2010 antaman kertomuksen ”Second European Quality of Life Survey: Family life and work”,

— ottaa huomioon 13. lokakuuta 2005 antamansa päätöslauselman naisten köyhyydestä Euroopan unionissa ([1]),

— ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta ([2]),

— ottaa huomioon 6. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ([3]),

— ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvosta Euroopan unionissa – 2009 ([4]),

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman talouden taantumaan ja rahoituskriisiin liittyvistä sukupuolinäkökulmista ([5]),

— ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman naisten ja miesten tasa-arvon etenemissuunnitelman 2006–2010 tulosten arvioinnista ja suosituksista jatkotoimiksi ([6]),

— ottaa huomioon 7. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman naisten asemasta ikääntyvässä yhteiskunnassa ([7]),

— ottaa huomioon 19. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman epävarmassa asemassa olevista naistyöntekijöistä ([8]),

([1]) EUVL C 233 E, 28.9.2006, s. 130.
([2]) EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 21.
([3]) EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 23.
([4]) EUVL C 341 E, 16.12.2010, s. 35.
([5]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0231.
([6]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0232.
([7]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0306.
([8]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0365.

— ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

— ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0031/2011),

A. ottaa huomioon, että edellä mainitun päätöksen N:o 1098/2008/EY mukaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan Euroopan teemavuoden yhteydessä olisi otettava huomioon naisten ja miesten kokemat erilaiset köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen liittyvät riskit ja ulottuvuudet; ottaa huomioon, että 85 miljoonaa eurooppalaista elää köyhyysrajan alapuolella ja että 17 prosenttia kaikista naisista unionin 27 jäsenvaltiossa on luokiteltu köyhyydessä eläviksi; ottaa myös huomioon, että kuluneiden kymmenen vuoden aikana köyhyydessä elävien naisten lukumäärä on kasvanut miehiin verrattuna kohtuuttomasti, ottaa huomioon, että vanhempien köyhyys johtaa usein lasten köyhyyteen, millä on vakavia seurauksia myöhempään elämään,

B. ottaa huomioon, että Euroopan unionilla on vastassaan laajamittainen talous-, rahoitus- ja sosiaalikriisi, joka vaikuttaa erityisen haitallisesti sekä naisten työmarkkinatilanteeseen että yksityiselämään, koska naiset työskentelevät todennäköisemmin epävarmoissa työsuhteissa, ovat useammin irtisanomisuhan alaisia ja jäävät useammin sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolelle; ottaa myös huomioon, että henkilöt, jotka ovat jo vaarassa köyhtyä ja joista enemmistö on naisia, ovat erityisesti taloudellisen taantuman aikana entistä haavoittuvampia, mikä pätee erityisesti moniongelmaisiin ryhmiin,

C. katsoo, että kaikkialla EU:ssa käyttöönotetut säästötoimet vaikuttavat tulevaisuudessa erityisen haitallisesti naisiin, sillä naiset ovat julkisella sektorilla sekä työntekijöinä että palvelujen käyttäjinä enemmistönä,

D. ottaa huomioon, että köyhyyden torjunta kuuluu komission Eurooppa 2020 -strategiaa varten ehdottamien viiden mitattavissa olevan tavoitteen joukkoon; ottaa huomioon, että Eurooppa 2020 -strategian yhdennetty suuntaviiva 10 (sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjuminen) kannustaa toteuttamaan kansallista politiikkaa, jolla suojellaan etenkin naisia köyhyysriskiltä varmistamalla yksinhuoltajaperheiden sekä ikääntyneiden naisten tuloturva,

E. katsoo, että miesten ja naisten tasa-arvo on keino, jonka avulla naisten köyhyyttä voidaan torjua, koska sillä on myönteinen vaikutus tuottavuuteen ja talouskasvuun ja se edistää naisten osallistumista työmarkkinoille, mistä on puolestaan monenlaista sosiaalista ja taloudellista hyötyä,

F. ottaa huomioon, että naisten työllisyysaste on keskimäärin 59,1 prosenttia; ottaa huomioon, että vuodesta 2000 lähtien naisten ja miesten palkkaerot ovat vakiintuneet korkealle tasolle ja yltävät lähes 18 prosentin tasolle koko EU:ssa ja yli 30 prosentin tasolle joissakin jäsenvaltioissa vuonna 2010, ja että miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaate on eräs unionin perussopimuksiin kirjatuista perusperisaatteista; ottaa huomioon, että sukupuolten mukaan eriytyneillä työmarkkinoilla on suoria naisiin kohdistuvia vaikutuksia,

G. ottaa huomioon, että 16 jäsenvaltiossa naisten äärimmäisen köyhyyden riski on huomattavasti suurempi kuin miehillä,

H. ottaa huomioon, että työllisyys sinänsä ei ole riittävä suoja äärimmäistä köyhyyttä vastaan; toteaa, että lähinnä työhön liittyvän erottelun vuoksi naiset saavat miehiä useammin pientä palkkaa, eivätkä pelkät sosiaaliturvaetuudet useinkaan suojaa äärimmäiseltä köyhyydeltä,

I. toteaa, että mitä kauemman aikaa köyhyydessä eläminen erityisen pienin tuloin kestää, sitä suuremmaksi kasvaa vaara joutua elämään pysyvästi taloudellisessa puutteessa ja sosiaalisesti syrjäytyneenä; katsoo tämän vuoksi, että köyhyyden torjumiseen tähtäävillä toimenpiteillä ei pitäisi ainoastaan pyrkiä auttamaan niitä, jotka jo nyt elävät äärimmäisessä taloudellisessa puutteessa, vaan niillä olisi pyrittävä myös ajoissa ehkäisemään ja torjumaan syitä, joiden vuoksi kansalaiset ja erityisesti naiset joutuvat äärimmäiseen taloudelliseen ja sosiaaliseen ahdinkoon,

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

J. ottaa huomioon, että palkattomaan työhön ja päivittäiseen hoitotyöhön osallistumiseen käytetty aikamäärä vaihtelee huomattavasti iän ja sukupuolen mukaan; toteaa, että erityisesti naiset tekevät eniten palkatonta työtä,

K. katsoo, että sellaisten kohtuuhintaisten ja laadukkaiden tukipalvelujen kuten lasten, vanhusten ja muiden huollettavien hoitorakenteiden yleinen saatavuus on olennaista, jotta naiset ja miehet voivat osallistua työelämään yhdenvertaisesti ja jotta köyhyyttä voidaan estää ja vähentää,

L. ottaa huomioon, että ikääntyneillä on suurempi vaara köyhtyä kuin muulla väestöllä ja että 27 EU-maassa 65-vuotiaista ja sitä vanhemmista köyhiä oli 19 prosenttia; toteaa, että ikääntyneet naiset ovat erityisen heikossa asemassa, koska heidän eläkeoikeutensa perustuu heidän siviilisäätyynsä (aviolliset tai perhe-etuudet) ja koska heillä ei ole työurien keskeytymisten, palkkaerojen ja muiden syiden takia riittäviä omia eläkeoikeuksia, ja sen johdosta naiset kärsivät miehiä useammin jatkuvasta ja äärimmäisestä köyhyydestä (22 prosenttia 65-vuotiaista tai iäkkäämmistä naisista on köyhyysvaarassa, miehistä vain 16 prosenttia),

M. toteaa, että erityisesti maaseutualueilla naiset ovat useammin osa epävirallista taloutta kuin miehet, sillä naisia ei ole rekisteröity virallisilla työmarkkinoilla tai heillä on lyhytaikaisia työsopimuksia, mikä aiheuttaa erityisiä ongelmia naisten sosiaalisten oikeuksien suhteen, mukaan lukien raskauden ja äitiysloman sekä imetyksen aikaiset oikeudet, eläkeoikeuksien kertyminen ja sosiaaliturvan saatavuus,

N. katsoo, että köyhyys on kytköksissä sukupuoleen perustuvan väkivallan riskiin, mikä on suuri este sukupuolten tasa-arvolle; toteaa, että koska perheväkivalta johtaa usein työpaikan menettämiseen, huonoon terveyteen ja kodittomuuteen, se voi myös ajaa naiset köyhyyskierteeseen; katsoo myös, että ihmiskauppa on nykyaikaista orjakauppaa, joka vaikuttaa naisiin ja tyttöihin laajassa mitassa ja on merkittävä köyhyyteen myötävaikuttava tekijä ja myös sen aiheuttaja,

O. katsoo, että naisiin kohdistuva väkivalta kaikissa esiintymismuodoissaan on yleisin ihmisoikeusrikkomus, jolla ei ole maantieteellisiä, taloudellisia tai sosiaalisia rajoja; ottaa huomioon, että naisiin kohdistuva väkivalta on suuri ongelma EU:ssa, sillä aikuiselämänsä aikana noin 20–25 prosenttia naisista joutuu fyysisen väkivallan ja yli 10 prosenttia seksuaalisen väkivallan kohteeksi,

P. katsoo aiheelliseksi muistuttaa, että vammaisia naisia syrjitään perheen piirissä ja koulutuksessa, heidän mahdollisuutensa päästä työelämään ovat rajalliset eivätkä heidän saamansa sosiaalietuudet useinkaan poista köyhyyttä suurimmassa osassa tapauksista; katsoo, että jäsenvaltioiden on siksi huolehdittava erityistoimin naisten oikeuksien toteutumisesta ja ehdotettava toimia, joilla nämä naiset voidaan integroida tukiohjelmien lisäämisen avulla yhteiskuntaan,

Q. toteaa, että yhä useammin köyhyyden taakan kantavat köyhyysriskille alttiit naiset, ja erityisesti naisryhmät, joilla on erityistarpeita, kuten vammaiset naiset, ikääntyneet naiset, vanhemmat, jotka kasvattavat lasta ilman kumppania (erityisesti yksinhuoltajaäidit ja lesket, joilla on lapsia huollettavinaan) sekä eniten syrjäytymisuhan alla olevat ryhmät, kuten romaninaiset, joiden perinteiden mukaan naiset hoitavat kaikki koti- ja hoitotyöt, minkä vuoksi he joutuvat liian aikaisin pois koulutuksesta ja työelämästä, sekä maahanmuuttajanaiset; korostaa siksi näiden naisten kannalta elintärkeiden, asianmukaisten työolojen merkitystä ja kohtuullisen palkan, äitiysloman ja syrjimättömän työympäristön kaltaisten oikeuksien turvaamista,

R. toteaa, että Progress-ohjelma on tarkoitettu tukemaan sukupuolten tasa-arvon periaatteen tehokasta täytäntöönpanoa ja edistämään valtavirtaistamista EU:n toimintalinjoissa; pitää ohjelmaa erittäin tärkeänä välineenä köyhyyden naisistumisen estämisessä,

S. toteaa, että naisten elinajanodote on noin kuusi vuotta enemmän kuin miehillä ja että 27 EU-maassa miehet elävät keskimäärin 76-vuotiaiksi ja naiset 82-vuotiaiksi; toteaa, että tämä vaikuttaa huomattavasti naisten köyhyyteen, kun otetaan huomioon, että naisten on vaikeampi hyödyntää sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiä,

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

Köyhyyden naisistuminen

1. katsoo, että naisten köyhyyden estäminen ja vähentäminen kuuluu olennaisesti sosiaalisen solidaarisuuden keskeisiin periaatteisiin, joihin Euroopan unioni on sitoutunut, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklassa on määrätty, ja jotka käsittävät miesten ja naisten tasa-arvon, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja sosiaalisen suojelun sekä sosiaalisen syrjäytymisen ja syrjinnän torjumisen;

2. toteaa, että ”köyhyyden naisistuminen” merkitsee sitä, että köyhyys on yleisempää naisten kuin miesten keskuudessa, että naisten köyhyys on ankarampaa kuin miesten ja että naisten köyhyys on kasvussa;

3. huomauttaa, että Eurostatin köyhyysriskiä mittaavan indikaattorin mukaan vuonna 2008 Euroopan unionissa 85 miljoonaa ihmistä eli köyhyysvaarassa ja että aineellista puutetta mittaavan indikaattorin mukaan vastaava lukumäärä nousisi 120 miljoonaan; katsoo, että köyhyysindikaattoreita koskevan neuvoston päätöksen mukaan köyhyyden vähentämistä koskeva kokonaistavoite eli 20 miljoonan ihmisen nostaminen pois köyhyydestä ja syrjäytymisestä vuoteen 2020 mennessä saattaa olla hieman tulkinnanvarainen (Eurostatin köyhyysriskiä mittaavan indikaattorin mukaan kyseessä on 23,5 prosentin vähennys mutta aineellista puutetta mittaavan indikaattorin mukaan vain 16,7 prosenttia); korostaa, että valtaosa Euroopan unionin köyhistä on naisia ja että tilannetta pahentavat työttömyys, epävarmat työsuhteet, matalat palkat, vähimmäistoimeentulorajan alittavat eläkkeet ja vaikeudet saada laadukkaita julkisia palveluja monilla eri aloilla;

4. korostaa, että sukupuolten epätasa-arvo estää köyhyyden vähentämistä ja vaarantaa taloudellisen ja inhimillisen kehityksen tulevaisuudennäkymät;

5. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon käsitteen kaikkeen työllisyyspolitiikkaan ja kaikkiin erityistoimiin, jotta voidaan helpottaa naisten työnsaantia, välttää naisten yliedustus epävarmoissa työpaikoissa, lisätä ja edistää kestävällä tavalla naisten osallistumista työelämään sekä vähentää sukupuolten eriytymistä työmarkkinoilla puuttumalla sen suoriin ja epäsuoriin syihin;

6. huomauttaa, että naisten köyhyys ei johdu ainoastaan viimeisimmästä talouskriisistä, vaan monista tekijöistä, kuten stereotypioista, sukupuolten välisestä palkkakuilusta, perhe-elämän ja työn yhdistämisen esteistä, naisten pidemmästä eliniästä ja yleensäkin erilaisista sukupuolisen syrjinnän muodoista, jotka kohdistuvat yleensä naisiin;

7. palauttaa mieliin, että komissio on nimennyt vuoden 2010 köyhyyden ja sosiaalisen syrjinnän torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi, jolla vahvistetaan ja lujitetaan unionin poliittista sitoutumista selkeään edistymiseen köyhyyden torjunnassa, sekä tunnustetaan köyhyydessä elävien ja sosiaalisesti syrjäytyneiden oikeus elää kunnollista elämää ja osallistua yhteiskunnan toimintaan täysipainoisesti;

8. palauttaa mieliin, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjinnän torjunnan eurooppalaisen teemavuoden 2010 oli määrä olla mediakampanjan lisäksi myös kannustimena monialaisten köyhyyden torjuntatoimien toteuttamiseksi ja kehittyneempien köyhyysindikaattorien laatimiseksi; pyytää siksi komissiota antamaan kriittisen arvion jäsenvaltioiden tässä yhteydessä toteuttamista uusista toimista köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi;

9. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden tasolla on tarpeen osoittaa selkeää sitoutuneisuutta sukupuolten tasa-arvon edistämiseen strategioilla, joilla edistetään neuvoston suuntaviivoja naisten ja miesten tasa-arvosta, Euroopan neuvoston hyväksymää eurooppalaista tasa-arvosopimusta ja Euroopan työmarkkinaosapuolten toimintakehystä sukupuolten tasa-arvosta;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

10. korostaa, että sukupuolten tasa-arvo on yksi kestävän kehityksen, työllisyyden, kilpailukyvyn ja sosiaalisen koheesion ennakkoehtoja;

11. pyytää komissiota ja neuvostoa ottamaan asianmukaisesti huomioon parlamentin vaatimukset, jotka se esitti päätöslauselmissaan 15. marraskuuta 2007 sosiaalisen todellisuuden kartoittamisesta ([1]), 9. lokakuuta 2008 yhteiskunnallisen osallisuuden edistämisestä ja köyhyyden, myös lasten köyhyyden torjumisesta EU:ssa ([2]), 6. toukokuuta 2009 työmarkkinoilta syrjäytyneiden aktiivisen osallisuuden edistämisestä ja 20. lokakuuta 2010 vähimmäistulon asemasta köyhyyden torjunnassa ja osallistavan yhteiskunnan edistämisessä Euroopassa ([3]), kun komissio ja neuvosto suunnittelevat politiikkaa ja toimia sosiaalista osallisuutta ja sosiaalista suojelua koskevan avoimen koordinointimenetelmän seuraavaan vaiheeseen, sosiaalista osallisuutta koskevaan strategiaan ja Eurooppa 2020 -lippulaivahankkeeseen köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumisesta; pyytää ottamaan mukaan toimintaan kaikki sidosryhmät;

12. panee merkille komission tiedonannon ”Naisten ja miesten tasa-arvostrategia vuosiksi 2010–2015”, kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön sukupuolen mukaan eriytetyn näkökulman, joka on avaintekijänä kaikessa yhteisessä politiikassa ja kansallisissa ohjelmissa, joiden tavoitteena on kitkeä köyhyys ja torjua sosiaalista syrjäytymistä;

13. pitää myönteisenä komission aloitetta ”Euroopan köyhyydentorjuntafoorumi”; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sukupuoliulottuvuutta tällä foorumilla;

14. kehottaa komissiota lujittamaan Euroopan unionin strategiaa sosiaalisesta osallistamisesta ja sosiaaliturvasta, kuten edellä mainitussa Euroopan köyhyydentorjunta-aloitteessa todetaan, ja tehostamaan pyrkimyksiään etenkin yksinhuoltajien tilanteen parantamiseksi ja ihmisarvoisen elämän saavuttamiseksi;

15. huomauttaa, että talouskriisin seurauksena työttömyys ja sosiaaliset vastoinkäymiset lisääntyvät edelleen monissa jäsenvaltioissa ja vaikuttavat nuoriin ja vanhoihin ihmisiin, miehiin ja naisiin ja heidän perheisiinsä eri tavoilla, ja kehottaa sen vuoksi Euroopan unionia lujittamaan sitoumustaan ja toteuttamaan erityistoimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen kitkemiseksi, erityisesti naisten köyhyyden ja siitä perheelämään koituvien suorien vaikutusten poistamiseksi, sillä köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen loukkaavat ihmisoikeuksia ja koskevat vähintään yhtä kuudesta eurooppalaisesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin ryhmiin (yksinhuoltajataloudet, yli kolmelapsiset perheet, vammaiset henkilöt, etniset vähemmistöt ja etenkin romanit, kaikkein epäsuotuisimpien mikroalueiden asukkaat, työkyvyltään heikentyneet ihmiset ja ilman työkokemusta olevat nuoret); katsoo, että kunnollisen elämän edellytyksenä on pääsy koulutukseen ja työmarkkinoille sekä osallistuminen yhteiskuntaan; kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita varmistamaan, että lasten köyhyyden poistamiseksi toteutetaan toimia, jotta kaikilla lapsilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet elämässä;

16. huomauttaa, että naisten integroitumisesta työmarkkinoille viime vuosikymmenien aikana on seurauksena, että taantumalla on voimakkaampi välitön vaikutus naisiin itseensä ja myös heidän perheeseensä, jonka tuloihin naisten työpaikan menetys vaikuttaa merkittävästi; korostaa, että naisten työttömyyden voidaan odottaa kasvavan suhteettomasti julkisen alan määrärahojen vähentämisen takia, koska naisia työskentelee suhteettoman paljon koulutuksessa, terveydenhuoltoalalla ja sosiaalipalveluissa;

17. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan täytäntöön naisia ja köyhyyttä koskevat indikaattorit, jotka on kehitetty Pekingin toimintaohjelman yhteydessä välineeksi, jolla seurataan kaiken sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikan vaikutuksia köyhyyden vähentämiseen; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tarkempia välineitä naisten köyhyyden mittaamiseen;

18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan sukupuolen mukaan eroteltuja tietoja kansallisissa selvityksissä ja vuosittaisessa sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta koskevassa yhteisessä raportissa;

([1]) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 463.
([2]) EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 11.
([3]) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0375.

19. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön naisia ja köyhyyttä koskevia yksittäisiä indikaattoreita ja käyttämään niitä välineenä, jolla voidaan seurata kaiken sosiaali-, talous- ja työllisyyspolitiikan vaikutuksia naisiin ja köyhyyteen;

20. korostaa, että on välttämätöntä päästä sopimukseen naisten peruskirjan seurannasta, kuulla sen yhteydessä laajasti Euroopan parlamenttia ja ottaa huomioon työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan näkemykset, jotta voidaan edistää mekanismeja, jotka palvelevat sukupuolten tasa-arvon saavuttamista sosiaalisen, taloudellisen ja poliittisen elämän kaikilla osa-alueilla;

21. kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen jatkaa edelleen tutkimusten ja selvitysten laatimista köyhyyden naisistumisen ilmiöstä; kehottaa komissiota ja Eurofoundia tekemään yhteistyötä Euroopan tasa-arvoinstituutin kanssa ja käynnistämään erityistutkimuksia, joiden avulla voidaan arvioida muun muassa maailmanlaajuisen kriisin vaikutuksia naisiin;

22. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikilla, erityisesti nuorilla ja ikääntyneillä, on mahdollisuus saada terveydenhoitoa;

23. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että ikääntyneillä naisilla, jotka kärsivät korkealle iälle tyypillisistä sairauksista, on mahdollisuus saada ehkäisevää ja taudinmääritykseen erikoistunutta terveydenhuoltoa, sillä se on keino torjua sosiaalista syrjäytymistä ja köyhyyttä;

24. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan maahanmuuttajanaisten mahdollisuuksia saada hoitoa sairauksiin, jotka johtuvat erilaisista ruokailutottumuksista ja rituaalikäytännöistä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään terveyspolitiikkoja, joiden avulla pyritään torjumaan ja ehkäisemään naisten terveydelle vaarallisia käytäntöjä, jotka ovat osaltaan syynä sosiaaliseen syrjäytymiseen ja köyhyyteen;

25. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tasa-arvopolitiikkaa ja Euroopan unionin periaatteita sovelletaan kaikilla tasoilla, sekä paikallisella että kansallisella tasolla;

26. muistuttaa, että köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa on jatkettava Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella, jotta EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutuminen YK:n vuosituhannen kehitystavoitteisiin saavutettaisiin vuoteen 2015 mennessä;

Naisten köyhyyden torjuminen työvoimapolitiikan ja sosiaalisen suojelun keinoin

27. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan erityisohjelmia, joilla edistetään aktiivisesti naisten pääsyä tai paluuta työmarkkinoille, ja järjestämään mahdollisuuden elinikäiseen oppimiseen sellaisten taitojen ja pätevyyden hankkimiseksi, kuten vaikutusvallan sekä luottamuksen ja valmiuksien lisääminen, joita tarvitaan Eurooppa 2020 -strategiassa, jossa korostetaan ekologista muutosta eli uusiutuvia energialähteitä käsittelevän alan hankkeita ja ohjelmia sekä tiede- ja teknologiapainotteisten vihreiden työpaikkojen luomista uuden kestävän talouden luomista varten; kehottaa vähentämään naisten kokeman epävarmuuden määrää työmarkkinoilla ottamalla perhevelvoitteet huomioon irtisanomistilanteissa, sillä monissa tapauksissa lapset ovat naisten huollettavina;

28. huomauttaa, että maaseudulla ja kaupungissa asuvien ihmisten koulutuksen, työllisyyden ja työn laadun välillä on suuria eroja; pitää erittäin tärkeänä, että kaikilla näillä ihmisillä, nuoret ja haavoittuvimmassa asemassa olevat mukaan luettuna, on oikeus kunnolliseen koulutukseen, ammattikoulutukseen ja korkeakouluopintoihin, ja kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan näitä ryhmiä tehokkaalla ja aktiivisella politiikalla ja asianmukaisilla koulutustoimilla, jotta ne voivat mukautua nopeasti työmarkkinoiden vaatimuksiin;

29. huomauttaa, että sosiaaliturva, työmarkkinapolitiikka ja sosiaalipolitiikka auttavat vähentämään taantuman syvyyttä ja lyhentämään sen kestoa vakauttamalla työmarkkinoita ja kulutusta ja että sosiaaliturvajärjestelmä on vakauttava tekijä sekä tulo- että menopuolella;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

30. katsoo, että aktiivinen työllisyyspolitiikka (esimerkiksi työn ohessa tapahtuva koulutus ja ammattikoulutus) on erittäin tärkeää köyhyyden torjunnassa, jossa myös työmarkkinaosapuolilla on keskeinen rooli; katsoo edelleen, että myös proaktiivinen työllisyyspolitiikka (esimerkiksi nuorten työkokemus, suojatut työpajat ja työpaikat) on ratkaisevan tärkeä tekijä pyrittäessä varmistamaan työmarkkinoiden tasapaino ja lisäämään mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille sekä pitämään yllä epäsuotuisassa asemassa olevien ryhmien työllisyyttä;

31. pitää tärkeänä avoimen sääntelykehyksen laatimista epätyypillisille työsuhteille, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset työolot ja kohtuullinen palkka, sillä työpaikan saaminen on köyhyyden torjunnan lähtökohta;

32. katsoo, että naisten integroiminen työmarkkinoille on ratkaiseva tekijä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa; korostaa, että on tuettava uusien työpaikkojen luomista, helpotettava köyhyysvarassa olevien naisten mahdollisuuksia hankkia lisäkoulutusta ja tehostettava työhönsijoittamista;

33. toteaa, että taloudellisen eriarvoisuuden, naisten riippuvuuden, koulutukseen pääsyä koskevan miesten ja naisten edelleen jatkuvan epätasa-arvon, perhevelvoitteiden ja yleensä perheestä huolehtimisen välillä on suora yhteys, ja pitää valitettavana, että sukupuolten väliset palkkaerot eivät ole edelleenkään kaventuneet ja että niiden vaikutukset ovat yhä kielteisiä;

34. korostaa, että työttömyyden tapauksessa ilman uutta työpaikkaa jäämisen riski on suurempi naisten kohdalla ja että naiset ovat todennäköisemmin epäsuotuisassa asemassa työhönottotilanteessa, koska monet naiset ovat tahtomattaan epävarmoissa tai osa-aikaisissa työsuhteissa tai koska palkkojen eriarvoisuus vaikuttaa edelleen naisiin;

35. toteaa, että eurobarometritutkimuksen ”Sukupuolten tasa-arvo EU:ssa vuonna 2009” mukaan Euroopassa tunnustetaan laajalti, että naisten ja miesten palkkaerojen kaventaminen on tärkeää;

36. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet sukupuolten epätasa-arvon poistamiseksi työelämässä osana Eurooppa 2020 -strategiaa; kehottaa painokkaasti asettamaan tavoitteeksi sukupuolten palkkaerojen supistamisen yhdellä prosentilla vuosittain, jotta saavutettaisiin 10 prosentin tavoite vuoteen 2020 mennessä, ja takaamaan naisille täyden palkan lakisääteisen äitiyslomana aikana tätä aihetta koskevan 20. lokakuuta 2010 vahvistetun kannan ([1]) suosituksen mukaisesti, sillä tällä tavalla myötävaikutetaan sukupuolten epätasa-arvon poistamiseen työelämässä; kannattaa myös sellaisten positiivisten toimien tukemista, joiden avulla lisätään naisten osallistumista poliittisten, taloudellisten ja yritysten päätöksentekoelinten toimintaan;

37. panee merkille, että naisyrittäjien luotonsaanti on rajoitettua, mikä haittaa suuresti heidän ammatillista kehitystään ja taloudellista riippumattomuuttaan ja on ristiriidassa yhtäläisen kohtelun periaatteen kanssa;

38. kehottaa sekä EU:n että kansallisen tason päättäjiä perustamaan poliittiset ratkaisunsa työmarkkinoiden sukupuolinäkökohdat huomioon ottavaan tarkasteluun sekä järjestelmälliseen vaikutusten arviointiin, jossa sukupuolierot otetaan huomioon, sillä talouskriisi vaikuttaa kielteisesti naisten ja miesten tasavertaiseen osallistumiseen työmarkkinoille, ja juuri näitä kielteisiä vaikutuksia olisi hillittävä;

39. kehottaa komissiota edelleen esittämään aloitteita, joilla pyritään tunnustamaan epävirallisen talouden sektorin olemassaolo ja määrittämään ”kotitalouden” arvo sukupuolittain eriteltyjen lähestymistapojen avulla komission käynnistämän ”ei pelkästään BKT” -hankkeen mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita antamaan asianmukaisia sosiaalietuuksia naisille ja miehille, jotka huolehtivat iäkkäistä, sairaista tai vammaisista sukulaisista, ja iäkkäille naisille, jotka saavat erityisen pientä eläkettä;

([1]) Euroopan parlamentin 20. lokakuuta 2010 vahvistama kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY muuttamisesta (P7_TA(2010)0373).

40. kehottaa komissiota tarkistamaan voimassa olevaa lainsäädäntöä miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisesta 18. marraskuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ([1]) esitetyn kehotuksen mukaisesti (lainsäädäntöaloite, jossa pyydetään, että komissio esittää asianmukaisen ehdotuksen vuoden 2009 loppuun mennessä);

41. korostaa, että on ensisijaisen tärkeää uudistaa makrotalous-, sosiaali- ja työmarkkinapolitiikkoja, jotta naisten taloudelliset ja sosiaaliset oikeudet voisivat toteutua, ja siten, että arvioitaisiin uudelleen köyhyyden tason määrittelemisessä käytettäviä menetelmiä ja pyrittäisiin luomaan strategioita, joilla edistettäisiin tulojen oikeudenmukaista jakautumista, taattaisiin vähimmäistulo, oikeudenmukaiset palkat ja eläkkeet, luotaisiin naisille heidän oikeuksiaan kunnioittavia laadukkaita työpaikkoja ja tarjottaisiin naisille ja tytöille mahdollisuus laadukkaiden julkisten palveluiden saantiin sekä parannettaisiin sosiaaliturvaa ja asianomaisia lähipalveluita, erityisesti lastentarhojen, päiväkotien ja muun esiasteen opetuksen sekä kunnallisten vapaa-aikakeskusten palveluita ja perheiden tukipalveluita sekä sukupolvien välisiä palveluita siten, että ne olisivat kaikkien naisten, miesten, lasten ja iäkkäiden saatavilla ja kokopäivätyön aikatauluja mukailevia;

42. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan neuvontakeskuksia naispuolisten työntekijöiden hyväksikäytön tunnistamista ja torjumista varten, sillä hyväksikäyttö on köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen pääasiallisia syitä;

43. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan mahdollisuutta tarkistaa sosiaaliturvajärjestelmiä, jotta voidaan yksilöllistää eläke- ja sosiaaliturvajärjestelmien oikeudet niin, että voidaan poistaa ”elättäjän etuoikeus”, jolla varmistetaan yhtäläiset eläkeoikeudet;

44. korostaa miesten ja naisten tasa-arvon myönteistä vaikutusta talouskasvulle; huomauttaa, että eri tutkimuksissa on arvioitu, että BKT nousisi 30 prosenttia, jos naisten työllisyysaste, osa-aikatyötä tekevien osuus ja tuottavuus olisivat samaa tasoa kuin miehillä, mikä vaikuttaisi myönteisesti koko talouteen ja pienentäisi monien naisten köyhyysriskiä;

45. kehottaa komissiota ja neuvostoa panemaan kiireellisesti täytäntöön strategian lasten köyhyyden puolittamiseksi vuoteen 2012 mennessä ja muutenkin katkaisemaan köyhyyden kierteen, koska on olemassa suuri riski, että pysyvä köyhyys siirtyy vanhemmilta lapsille, mikä saattaa huomattavasti vähentää lasten mahdollisuuksia parempaan elämään; painottaa tämän johdosta tarvetta sisällyttää lasten yksilölliset oikeudet kaikkiin EU:n toimintalinjoihin ja toimenpiteisiin, jotta voidaan seurata ja arvioida lasten köyhyyden kitkemiseksi toteutettuja toimia, tunnistaa ja kehittää ensisijaisia toimia, lisätä tiedonkeruuta ja kehittää edelleen yhteisiä indikaattoreita EU:n tasolla; katsoo, että tässä yhteydessä on ensiarvoisen tärkeää helpottaa yksinhuoltajien pääsyä ja paluuta työmarkkinoille sekä yksinhuoltajaperheiden ongelmiin tarkoitettuja sosiaaliturvajärjestelyjä, unohtamatta myöskään suurperheiden konkreettista tukemista; katsoo, että köyhyyden estämiseksi tulevaisuudessa erityistä huomiota ja tukea on osoitettava lapsille, jotka elävät perheissä, joissa kukaan ei käy töissä;

46. pyytää toimivaltaisia kansallisia viranomaisia arvioimaan uudelleen maahanmuuttopolitiikkaansa, jotta voidaan purkaa rakenteellisia esteitä maahanmuuttajien täysimääräiseltä osallistumiselta työelämään, kerätä tietoja haavoittuviin ryhmiin kohdistuvan syrjinnän torjunnassa tapahtuneesta edistyksestä ja arvioida, miten menoleikkaukset vaikuttavat terveyspalvelujen, koulutuksen ja sosiaaliturvan saatavuuteen;

47. panee merkille neuvoston 17. kesäkuuta 2010 tekemän päätöksen jättää jäsenvaltioiden päätettäväksi yhteistyössä alueiden kanssa kansallisten tavoitteiden asettaminen köyhyys- ja syrjäytymisriskin piirissä olevien henkilöiden lukumäärän vähentämiseksi käyttämällä yhtä tai useampaa kolmesta neuvostossa sovitusta indikaattorista; katsoo, että jäsenvaltiot, jotka käyttävät ainoastaan työtön kotitalous -indikaattoria, saattavat järjestelmällisesti jättää huomiotta työssäkäyvien köyhyyden, energiaköyhyyden, yksinhuoltajien köyhyyden, lasten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen kaltaiset ongelmat; vaatii jäsenvaltioita olemaan käyttämättä väärin mahdollisuuttaan valita indikaattori, jolla köyhyyden torjunnan tavoitteet täyttyvät helpommin; kiinnittää huomiota siihen, että miljoonilla eurooppalaisilla eläkeläisillä on ongelmia, koska eläkkeet eivät riitä toimeentuloon ja iän myötä ilmenevien tarpeiden hoitamiseen erityisesti siksi, että lääkkeet ja terveydenhoitopalvelut ovat liian kalliita; korostaa, että haavoittuvimmassa asemassa olevien ryhmien peruskoulutus ja korkeakouluopinnot ovat ensisijainen tavoite, jonka mukaan kunkin jäsenvaltion on asetettava omat tavoitteensa;

([1]) EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

48. huomauttaa, että yksilön oikeuksiin kuuluu yhtäläinen ja täysimääräinen osallistuminen yhteiskuntaan taloudellisena, poliittisena ja sosiaalisena toimijana, minkä vuoksi aktiivisissa sosiaalisen osallisuuden toimissa olisi käytettävä kokonaisvaltaista lähestymistapaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen kitkemiseksi ja turvattava erityisesti kaikkien täysimääräinen oikeus käyttää hyvälaatuisia sosiaalipalveluja ja yleisen (taloudellisen) edun mukaisia palveluja;

49. pitää tärkeänä kehittää asianmukaisia kansallisen tason työllisyys- ja koulutustoimia yhdessä yksinhuoltajaperheille tarkoitettujen erityisten verojärjestelyjen kanssa osana köyhyyden, lasten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa;

50. korostaa, että unionin ja jäsenvaltioiden toimet ovat tärkeitä työmarkkinamahdollisuuksiin ja palkkaukseen liittyvän syrjinnän torjumiseksi;

51. kehottaa komissiota tarkastelemaan huolellisesti sosiaalisen osallisuuden esteitä, kuten energiaköyhyyttä, taloudellista syrjäytymistä ja tietotekniikan saatavuuden esteitä;

52. korostaa, että on tärkeää koordinoida työttömyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa koskevat politiikat kaikilla hallinnon tasoilla köyhyyden tehokkaan torjumisen varmistamiseksi;

53. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan maahanmuuttajien ja vähemmistöryhmien osallistumista koulutus- ja ammattikoulutusohjelmiin, mikä helpottaa heidän pääsyään työmarkkinoille;

Köyhyydessä elävien tai köyhyysriskin uhkaamien naisten perhe- ja työelämän yhteensovittaminen

54. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimet työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisen edistämiseksi, jotta köyhyysriskin uhkaamat naiset voisivat luoda uraansa täysipäiväisessä työssä, tai mahdollistamaan pääsyn osa-aikatyöhön ja muihin joustavan työajan järjestelyihin, myös joustavien osa-aikatyöjärjestelyjen avulla niinä ajanjaksoina, jolloin henkilö toimii hoitajana;

55. korostaa, että yksi kolmasosa Euroopan yksinhuoltajaperheistä elää köyhyydessä;

56. kehottaa jäsenvaltioita neuvoston direktiivin 92/85/ETY tarkistamisen yhteydessä ryhtymään tarvittaviin toimiin työntekijöiden irtisanomisen estämiseksi raskauden ja synnytyksen perusteella; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään aktiivisiin toimiin, joilla estetään raskaana olevien naisten syrjintää työmarkkinoilla ja varmistetaan, että äitiys ei vaikuta naispuolisten työntekijöiden eläkeoikeuksiin ja että kyseisten eläkkeiden määrä ei riipu siitä, ovatko he olleet äitiyslomalla vai eivät;

57. muistuttaa jäsenvaltioita, että riittävien päivähoitopalvelujen tarjoaminen on oleellinen osa sukupuolten tasa-arvoa työmarkkinoilla; pitää valitettavana, että Barcelonassa vuonna 2002 kokoontuneen Eurooppaneuvoston tavoitteet, joiden mukaan lastenhoitopalveluja olisi tarjottava vähintään 90 prosentille kolmevuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmevuotiaista lapsista, ja jotka on asetettu tavoitteiksi vuoteen 2010 mennessä, on kaikkea muuta kuin saavutettu; pyytää neuvostoa ja jäsenvaltioita uudistamaan ja täyttämään Barcelonan tavoitteita koskevat sitoumuksensa helposti saatavan, kohtuuhintaisen ja korkeatasoisen lastenhoidon tarjoamisesta ja kehittämään huollettavien henkilöiden hoitopalveluihin liittyviä uusia tavoitteita; kehottaa siksi jäsenvaltioita parantamaan mahdollisuuksia saada palveluja ja etenkin tukemaan taloudellisesti päivähoitoa, parantamaan julkisia päivähoitopalveluja ja antamaan yrityksille kannustimia yritysten sisällä toimivien palvelujen perustamiseen;

58. vaatii, että jäsenvaltiot ryhtyvät erityistoimiin, joilla taataan epäedullisessa ympäristössä eläville naisille oikeudenmukainen mahdollisuus terveydenhuoltojärjestelmien käyttöön – erityisesti Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaisen perusterveydenhuollon käyttöön (äitien ja lasten suojelu mukaan luettuna) – sekä gynekologisten palveluiden ja synnytyssairaalapalveluiden käyttöön, kunnolliseen asuntoon, veteen, oikeusapuun, koulutukseen, elinikäiseen oppimiseen, urheiluun sekä kulttuuriin, jotta he eivät keskeyttäisi koulunkäyntiä ennenaikaisesti ja jotta siirtyminen koulusta työmarkkinoille sujuisi joustavasti;

59. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tarkoituksenmukaisia toimia teiniäitien tukemiseksi, sillä usein alhaisen koulutustasonsa ja yhteiskunnan ennakkoluulojen vuoksi heidän on usein vaikea löytää työpaikkaa ja he joutuvat elämään köyhyydessä;

Ikääntyvien naisten köyhyyden torjunta

60. korostaa, että köyhyyteen ajautumisen riski on naisilla – ja varsinkin ikääntyneillä naisilla – suurempi kuin miehillä, kun sosiaaliturvajärjestelmät perustuvat jatkuvan ansiotyön periaatteeseen; huomauttaa, että joissakin tapauksissa naiset eivät täytä tätä vaatimusta, koska heidän työnteossaan on ollut keskeytyksiä, ja että naiset ovat heikommassa asemassa, koska työmarkkinoilla esiintyy syrjintää erityisesti palkkakuilun, äitiysloman ja osa-aikatyön takia sekä perhe-elämään keskittymisestä seuraavan työssäkäynnin loppumisen tai keskeytymisen vuoksi tai koska he ovat työskennelleet puolison yrityksessä, etenkin kaupan ja maatalouden aloilla, ilman palkkaa ja kuulumatta sosiaaliturvajärjestelmään; kehottaa jäsenvaltioiden hallituksia tunnustamaan lasten kasvatuksen arvon ja varmistamaan, että kyseinen ajanjakso lasketaan mukaan eläkeoikeuksiin, jolloin naiset voisivat saada täysimääräisen eläkkeen; suosittaa jäsenvaltioita varmistamaan naisten eläkkeiden riittävyyden;

61. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimia varmistaakseen naisille oikeudenmukaisen pääsyn sosiaaliturvan ja eläkejärjestelmien piiriin ottaen huomioon naisten korkeamman elinajanodotteen ja varmistamaan, että naisten ja miesten yhtäläisen kohtelun periaatetta sovelletaan johdonmukaisesti eläkevakuutusjärjestelmissä sukupuolten välisten eläke-erojen kaventamiseksi;

62. kehottaa jäsenvaltioita myöntämään riittävän sosiaaliturvan sairaiden, ikääntyneiden tai vammaisten perheenjäsenten hoidosta vastaaville naisille sekä ikääntyneille naisille, joiden eläke on erityisen pieni;

Sukupuoleen perustuvan väkivallan vaikutus köyhyysriskiin

63. huomauttaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on Euroopan unionissa yhä merkittävä ongelma, joka vaikuttaa uhreihin ja tekijöihin riippumatta heidän iästään, koulutuksestaan, tuloistaan tai sosiaalisesta asemastaan, ja että se lisää syrjäytymis- ja köyhyysriskiä sekä sosiaalista syrjäytymistä ja saattaa olla este naisen taloudelliselle riippumattomuudelle sekä vaikuttaa heidän terveyteensä ja mahdollisuuteensa päästä työmarkkinoille ja kolutukseen; pyytää jälleen kerran komissiota perustamaan naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen eurooppalaisen teemavuoden;

64. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavia toimenpiteitä, joilla varmistetaan perheväkivaltaan johtavien tekijöiden kirjaaminen, selvittäminen ja tutkinta, jotta voitaisiin heti kehittää toimintalinjoja tämän väkivallan ehkäisemiseksi ja sen seurausten käsittelemiseksi, esimerkiksi tarjoamalla turvakotipaikkoja perheväkivallan uhreiksi joutuneille naisille;

65. korostaa, että on tehostettava unionin toimia ihmiskaupan ja seksuaalisen hyväksikäytön kitkemiseksi tiivistämällä oikeus- ja poliisiviranomaisten yhteistyötä; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin perinnäistapoihin pohjautuvien asenteiden ja käytäntöjen, kuten naisten sukuelinten silpomisen, varhais- ja pakkoavioliittojen sekä kunniarikosten, kitkemiseksi;

66. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan naisiin kohdistuvien väkivallan muotojen torjumiseen tähtääviä kansallisia suunnitelmia, mikäli niillä ei vielä sellaisia ole, varmistamaan toimenpiteiden edistymisen jatkuva ja järjestelmällinen seuranta, varmistamaan, että lainsäädäntö täyttää mahdollisimman korkeat vaatimukset miesten naisiin kohdistaman väkivallan torjumisen osalta, ja tarjoamaan riittävää rahoitusta väkivallan uhrien tukemiseen ja suojeluun keinona estää ja vähentää köyhyyttä;

67. toteaa myös, että mielekkäiden ratkaisujen löytäminen naisten köyhyyden torjumiseksi saattaa olla keino vähentää sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, kun otetaan huomioon, että köyhyydessä elävät naiset ovat alttiimpia hyväksikäytölle;

Tiistai 8. maaliskuuta 2011

68. korostaa, että jäsenvaltioiden sekä alueellisten ja paikallisten viranomaisten on ryhdyttävä toimiin, joilla pyritään helpottamaan sellaisten naisten siirtymistä takaisin työmarkkinoille, jotka ovat joutuneet sukupuoleen perustuvan väkivallan kohteeksi, ja käytettävä apuna Euroopan sosiaalirahaston (ESR:n) ja Progress-ohjelman kaltaisia välineitä;

69. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään sukupuolen mukaan eriytettyihin toimiin, joilla voidaan ratkaista kysymyksiä, jotka eivät koske ainoastaan tuloköyhyyttä vaan myös kulttuurista, sosiaalista ja poliittista osallistumista ja sosiaalisia verkostoja;

Sosiaalinen vuoropuhelu ja kansalaisyhteiskunta naisten köyhyyden torjunnassa

70. korostaa jäsennellyn sosiaalisen vuoropuhelun tärkeyttä naisten köyhyyden torjumisessa; toteaa tässä yhteydessä, että on parannettava naisjärjestöjen, muiden järjestöjen ja merkityksellisten sidosryhmien ja yleisesti kansalaisyhteiskunnan yhteistyö- ja osallistumisjärjestelmiä;

71. katsoo, että aidolla vuoropuhelulla olisi pyrittävä siihen, että heikoimmassa asemassa olevien ryhmien jäsenet voisivat yhdessä kansallisten ja EU:n hallintojen kanssa vaihtaa näkemyksiä ja myötävaikuttaa äärimmäisen köyhyyden poistamiseen, ja tarjottava konkreettinen esimerkki alan parhaimmista käytännöistä unionin tasolla;

72. kehottaa komissiota säilyttämään rahoitusosuuden, joka on tarkoitettu kansalaisyhteiskunnan järjestöille naisten köyhyyden vaikutusten torjumiseen ja hillitsemiseen;

Rahoituksen turvaaminen köyhyyden torjuntakeinona

73. korostaa rakennerahastojen ja erityisesti Euroopan sosiaalirahaston merkitystä keskeisenä välineenä, jolla jäsenvaltioita tuetaan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan enemmän yhteisrahoitettuja toimia ja tukemaan enemmän sellaisia palveluita kuin lasten, ikääntyneiden ja huollettavien henkilöiden hoitojärjestelyt, myös siten, että ne kokeilevat uusia yksityisen ja julkisen sektorin yhteistyömuotoja organisoinnin ja rahoituksen alalla ja uusia järjestelyjä tällaisen yhteistyön toteuttamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että myönnettyjä varoja käytetään oikeuden- ja tarkoituksenmukaisesti;

74. korostaa, että olisi edistettävä yhteisomistajuuden laillista käsitettä, jotta voidaan varmistaa naisten oikeuksien täysimääräinen tunnustaminen maatalousalalla, naisten asianmukainen suojelu sosiaaliturvan alalla ja naisten työpanoksen tunnustaminen; painottaa lisäksi, että olisi muutettava Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa koskevaa asetusta ([1]), jotta ohjelmointikaudella 2014–2020 olisi Euroopan sosiaalirahaston (ESR) tavoin mahdollista toteuttaa aiemmilla jaksoilla toteuttamiskelpoisia toimia naisten aseman parantamiseksi, millä olisi erittäin myönteisiä vaikutuksia naisten työllisyyteen maaseudulla;

75. pitää myönteisenä työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta tukevan Euroopan mikrorahoitusvälineen perustamista; pyytää erityisesti räätälöityjä toimia, etenkin teknistä tukea ja tukitoimenpiteitä, jotka on suunnattu mikrorahoituksen käyttömahdollisuuden ja saatavuuden lisäämiseen niiden naisten kohdalla, joilla on vaikeuksia päästä työmarkkinoille tai jotka haluavat toimia itsenäisinä ammatinharjoittajina tai käynnistää omia mikroyrityksiään;

*

* *

76. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).